

அமர் இர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்த
இருபத்தி நான்காவது நினைவுப் பேரூரை

மலையகச் சமூக உருவாக்கத்தில்
கோ. நடேச்யரும்
அவரது அறியப்படாத எழுத்துக்களும்

கலாநிதி பெ. சரவணகுமார்

அமர் இர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு
2023

மலையக் கலை உருவாக்கத்தில்

கோ. நடேஷன்யரும்

அவரது அறியப்படாத எழுத்துக்களும்

அமரர் இர.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்த
இருபத்தி நான்காவது நினைவுப் பேருரை

கலாநிதி பெ. சாவணகுமார்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

அமரர் இர.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு

2023

நூல் : மலையகச் சமூக உருவாக்கத்தில் கோ. நடேசப்யரும் அவரது அறியப்படாத எழுத்துக்களும்

ஆசிரியர் : கலாநிதி பெ. சரவணகுமார்

பதிப்பாசிரியர் : வை. தனராஜ்

வெளியீடு : எம். வாமதேவன்
அமரர் இர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு
BQ 2/2, மனிங் டவுன், மங்கள ரோட், கொழும்பு - 08

திகதி : 05.08.2023

பக்கம் : 40

அச்சு : குமரன் அச்சகம்
39, 36ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06
தொ.பேசி: 011 2364550
மின்னஞ்சல்: *books@kumarangroup.net*

மலையகச் சமூக உருவாக்கத்தில் கோ. நடேச்யாரும் அவரது அறியப்படாத எழுத்துக்களும்

அனைவருக்கும் வணக்கம்,

19ஆம் நூற்றாண்டில், தென்னிந்தியாவிலிருந்து பெருந்தோட்டத் தொழிற்துறைக்காக இலங்கைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட மக்களின் வரலாறு இருநூறு ஆண்டுகளைக் கடந்துள்ளது. இந்த இருநூறு ஆண்டுகால வரலாற்று ஒட்டத்தில் வாராது வந்த மாமணிகளாய் ஒருசிலரது சமூகப் பங்களிப்புகள் மலையகச் சமூகத்தின் மேல் நோக்கிய அசைவியக்கத்துக்கு உந்துசக்திகளாக அமைந்துள்ளன. அந்தவகையில், மலையகத் தமிழரின் சமூக உருவாக்கத்தில் காத்திர மான பங்களிப்புகளை வழங்கிய அமரர் இர. சிவலிங்கத்தின் சமூக - வரலாற்றுப் பணிகள் மகத்தானவை. அமரர் இர. சிவலிங்கம் அவர்கள், ஆசிரியராக, அதிபராக, எழுத்தாளராக, சமூகச் செயற் பாட்டாளராக, கலை - இலக்கியப் படைப்பாளியாக, முற்போகுக்குச் சிந்தனையாளராக எனப் பல தளங்களில் இயங்கியவர். அவரது ஆளுமைகளால் கவரப்பட்ட - உருவாக்கப்பட்ட மாணவப் பரம்பரை யொன்று உருவாகி, காத்திரமான வகையில் செயற்பட்டுவருவது “அமரர் இர. சிவலிங்கம்” அவர்களது பணிகளையும் சமூக நோக்கையும் எடுத்துச் செல்வதாகத் திகழ்கின்றது. இது ஒரு கலாசாரமாக வளர்க்கப்பட்டு வருவது இன்றைய தலைமுறையினருக்கு நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

“மலையகம்” எனும் தேசிய இன அடையாளத்தை 1960களி லேயே மிக அழுத்தமாகவும், காத்திரமாகவும் தமது செயற்பாடு களாலும், எழுத்துக்களாலும் முன்னெடுத்தவர் அமரர் இர. சிவலிங்கம் அவர்கள். அவரின் பெயரில், ஆண்டுதோறும் நடை பெற்று வருகின்ற ஞாபகார்த்த நினைவுப்பேரூரை மலையகத்தின்

புலமைத்துவமான செயற்பாடுகளில் ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. ஓவ்வொரு ஆண்டும் வெவ்வேறு பொருண்மைகளில் - பல்துறை சார்ந்த ஆய்வுப் பரப்புகளில் பேருரையாளர்கள் உரைநிகழ்த்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆங்கிலக் காலனியக் காலத்தில் இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை மேன்மைக்காய் உழைத்தவர்களில் தேசபக்தன் கோ. நடேசப்யர் அவர்களின் வரலாற்றுப் பாத்திரம் ஒப்பற்று; தனித்துவமானது. மலையகச் சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் தேசபக்தன் கோ. நடேசப்யர் காலகட்டம் என்று சிறப்பிக்கப்படுவது. அதுபோலவே, 1960களின் காலகட்டம் அமரர் இர. சிவலிங்கம் அவர்களின் காலகட்டம் என்று அடையாளப்படுத்தக்கது. அந்த வகையில், இந்த இருவேறு கால கட்டங்களின் தனிப்பெரும் ஆளுமைகளாக விளங்குகின்றவர்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை ஒருங்கே பேசுவதற்கான ஒரு தளமாக இன்றைய நாள் அமைவதற்கு அமரர் இர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு வழிசமைத் திருக்கின்றது.

மலையக நிர்மாணச் சிற்பி கோ. நடேசப்யர் குறித்து பல நிலைகளில் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, சாரல்நாடன், குமாரி ஜெவர்த்தனா, என். நடேசன், கணபதிப்பிள்ளை, அந்தனி ஜீவா, மு. நித்தியானந்தன், போன்றோர்களின் ஆய்வுகள் கோ. நடேசப்யரியலை வளம்படுத்தியவை. “மலையகச் சமூக உருவாக்கத்தில் கோ. நடேசப்யரும் அவரது அறியப்படாத எழுத்துக்களும்” என்ற பொருண்மையிலான எனது உரையானது, கோ. நடேசப்யரின் இதுவரை அறியப்படாத அவரது எழுத்துக்களை முன்னிறுத்தியதாக அமைகின்றது. எனது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வின் பொருட்டு, இந்தியா வக்குச் சென்றிருந்தபோது கிடைக்கப்பட்ட அவரது எழுத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த உரையை நிகழ்த்த விரும்புகின்றேன்.

இந்த ஆண்டுக்கான நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்துவதற்கு என்னை அழைத்தமையை மிகுந்த பெருமையாகவே கருதுகின்றேன். அமரர் இர. சிவலிங்கத்தின் நினைவுப்பேருரை வரிசையில் 24ஆவது உரையை வழங்குவதற்கு அழைத்த அமரர் இர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழுவின் தலைவர் திரு. எம். வாமதேவன் அவர்

களுக்கு எனது மனமாற்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். மேலும், இந்த நினைவுப் பேருரைக்கான ஆலோசனைகளை வழங்கி, பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கும் இர. சிவவிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு உறுப்பினர் பேராசிரியர் தை. தனராஜ் அவர்களுக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அறிமுகம்

ஆங்கிலக் காலனியக் காலத்தில் இலங்கையில் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்ட கோப்பி, தேயிலை, இரப்பர் முதலான பயிர்ச் செய்கைக்காகத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து அழைத்துவரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் வம்சாவழியினர் இன்று மலையக மக்கள் எனும் தேசிய இன அடையாளத்தோடு வாழ்ந்துவருகின்றனர். இருநூறு ஆண்டுகளின் வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்டிருக்கின்ற மலையகச் சமூகத்தின் சமூக உருவாக்கமானது தொழிலாளர்களது பல்வேறு அர்ப்பணிப்புகளால் கட்டமைக்கப்பட்டது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. காலனியக் காலத்தில் பெருந்தோட்டச் சமூகம் ஆங்கிலக் காலனியத்தின் அடக்குமுறைக்குள்ளும், கங்காணிமார்களின் அடக்குமுறைக்குள்ளும், சிங்களப் பெருந்தேசிய வாதக் கருத்தாக்கங்களுக்குள்ளும் சிக்கித் தவித்துக்கொண்டிருந்தது. அது பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் துண்பக் கடலுக்குள் மூழ்கிக் கொண்டிருந்ததொரு காலகட்டம். தோட்டத் தொழிலாளர்கள், சுதந்திரக் காற்றை சவாசிக்கமுடியாத அளவுக்கு நடத்தப்பட்டனர்; அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன; உழைப்புச் சுரண்டலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டனர்; பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்கு ஆளானார்கள்; தொழிலாளர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டிய ஆங்கிலக் காலனிய நிருவாகம் இறுதியில் அவர்களை நடுத்தெருவில் தள்ளிக் கொண்டிருந்த வரலாற்றுத் துயரமிக்கதொரு காலமாகும்.

19ஆம் நூற்றாண்டில், தென்னிந்தியாவிலிருந்து முறையற்ற வகையில், தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்குத் தொடர்ச்சியாக அழைத்து வரப்பட்டனர். இலங்கையில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மேன்மைநிலையில் உள்ளது என்றவாறான

பொய்ப்பிரசாரம் தென்னிந்தியக் கிராமங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதனால், இலங்கைக்கு வரும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமாக அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றது (நடேசய்யர், 1941: 108).

காலனியத்தின் மிக மோசமான அடக்குமுறைக்குள்ளிலிருந்து விடுதலை பெறமுடியாத வகையில் பெருந்தோட்டங்களின் நிருவாகக் கட்டமைப்புகள் காணப்பட்டன. அந்தக் கட்டமைப்புக் குள்ளிருந்து விடுபட முனையும் தொழிலாளர்கள் பல்வேறு சித்திரவதைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டனர். அக்காலத்தில், தொழி லாளர்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட இக்கொடுமைகளை எடுத்துரைப்ப தாக மேல்வரும் பகுதி அமைந்திருக்கின்றது:

“கோப்பித் தோட்டங்களின் கஷ்டம் தாங்க முடியாமல் தோட்டங்களை விட்டு ஓடிய தொழிலாளர்கள் “வாரண்டுகள்” மூலம் பிடிக்கப்பட்டனர். இந்த வாரண்டுகள் மூலம் பிடிக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தைகளும் மலை நாட்டின் சிறைக் கூடங்களை நிறைத்திருக்கின்றார்கள். வேறெந்த காரணத்துக் காகவும் அல்ல கோப்பித் தோட்டங்களை விட்டு ஓடிவிட்டார்கள் என்ற ஒரே ஒரு காரணத்துக்காகவே அவர்கள் கண்டிச் சிறையில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் என் கண்ணாலே கண்டேன்” (மு. நித்தியானந்தன், 2014: 32).

இவ்வாறு அக்காலத்தில் கண்டி மாவட்ட நீதிபதி தோமஸ் பெர்வீக் எடுத்துரைப்பது, ஆங்கிலக் காலனியக் காலத்தில் தோட்டத் தொழி லாளர்கள் எவ்வாறெறல்லாம் அடக்கி ஓடுக்கப்பட்டார்கள் என்பதையே காட்டுகின்றது.

இவ்வாறானதொரு சூழலில்தான், கோ. நடேசய்யரின் இலங்கை வருகை இடம்பெற்றது. தென்னிந்திய வியாபாரச் சங்கத்தின் ஒரு வருட பூர்த்தியைக் கொண்டாடும் பொருட்டு 1919ஆம் ஆண்டு அவர் இலங்கைக்கு வந்தார்.

“நான் முதன்முதல் இலங்கைக்கு வந்தது, கொழும்பு சம்மாங் கோட்டில் எனது முயற்சியால் ஏற்படுத்தப்பட்டு நடைபெற்றுவந்த “தென் இந்திய வியாபாரச் சங்கத்தின் முதல்வருட பூர்த்திக் கொண்டாட்டத்

திற்காக அனுப்பப்பட்ட அழைப்பிற்கிணங்கியேயாகும். அச்சமயம் வருங்காலத்தில் தஞ்சை ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டியார், இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர் செல்வ நிலைமையைப் பற்றி விசாரணை செய்யும்படிக்கும் கட்டளையிட்டனர்” (தேசபக்தன், 5.9.1924).

இவ்வாறு “எனது வாழ்க்கையின் நோக்கம்” என்ற தலைப்பில் தேசபக்தன் இதழில் கோ. நடேசய்யர் குறிப்பிடுகின்றார்.

கோ. நடேசய்யரின் சமுதாயப் பங்களிப்புகளையும் கருத்து நிலைகளில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களையும், மலையகச் சமூக உருவாக்கத்தில் அவரது பங்களிப்புகளையும், வரலாற்று முக்கியத்துவத்தையும் அறிந்துகொள்வதற்கு அவரது வாழ்க்கைச் சூழலையும் எழுத்துமுயற்சிகளையும் இரண்டு தளங்களில் பார்க்க வேண்டியிருக்கின்றது. அந்தவகையில்,

1. கோ. நடேசய்யரின் தமிழக வாழ்க்கையும் எழுத்து முயற்சிகளும்
2. இலங்கையில் கோ. நடேசய்யரின் வாழ்க்கையும் எழுத்து முயற்சிகளும்

என்றவாறு நோக்கலாம்.

கோ. நடேசய்யரின் தமிழக வாழ்க்கையும் எழுத்து முயற்சிகளும் தஞ்சாவூர் தென் ஆர்க்காடு வளவனூரில் 1887 ஆம் ஆண்டு பிறந்த நடேசய்யர், வியாபாரக் கல்வி போதனாசிரியராகத் தஞ்சாவூர் கல்யாணசுந்தரம் மேல்நிலைப்பள்ளியில் கடமையாற்றினார். அவரது தொடக்கக் கால எழுத்து முயற்சிகள் வணிகவியல் பற்றியதாகவே அமைந்தன. அந்தவகையில், கணக்குப் பதிவுநால் - 1914, கணக்குப் பரிசோதனை நூல் - 1915, இன்ஷியூரன்ஸ் முதலான நூல்களும், அவரது விளம்பர விளக்கம் (கிடைக்க வில்லை), ஆயில் எஞ்ஜின் - 1916, கணக்குப் பயிற்சி நூல் ஆகிய நூல்கள் அறிவியல் துறை சார்ந்தவை. அவர் நடத்திய வர்த்தகமித்திரன் பத்திரிகையும் வியாபாரம் பற்றியதாகவே அமைந்தது.

இந்தப் பின்னணியிலிருந்து பார்க்கும்போது, இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தமிழில் அறிவியல் துறை சார்ந்த நூல்களை எழுதியதோடு மட்டுமல்லாது அதனை மக்கள் மத்தியில் பரப்பிய ஓர் ஆளுமையாகவும் கோ. நடேசப்பரை அடையாளப் படுத்த முடியும். இது குறித்து கோ. நடேசப்பின்கீழ் “1907ஆம் வருஷம் வங்காளப் பிரிவினை காலத்தில் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட உணர்ச்சி காரணமாய் நான் ஆங்கிலப் பொது கல்விப் பயிற்சியை நிறுத்தி, கைத்தொழிற் கல்வியை முதன்முதல் நாடினேன். சென்னை கவர்மெண்டாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த நெசுவுத் தொழில் பயிற்சி பெற்று அத்தொழி வில் சிலகாலம் அமர்ந்திருந்தேன். அதில், பொருள் நஷ்டம் ஏற்பட்ட காரணம்பற்றியும், வியாபாரக் கல்வியைப் பயில எண்ணியும், அத்தொழிலை விட்டு, வியாபாரக் கல்வியில் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்று தஞ்சையிலுள்ள கலியாணசுந்தரம் உயர்தாரக் கலாசாலையில் வியாபாரப் போதனாசிரியராகச் சிலகாலம் இருந்தேன்” (தேசபக்தன், 8. 9. 1924) என எழுதுகின்றார்.

இக்கருத்துக்கள் அவரது கருத்துநிலைகளை அறிந்துகொள்வதற்கு மிகுந்த துணை புரிகின்றன. ஆங்கிலக் காலனியத்துக்கு எதிரான சுதேசிய பண்பாட்டு அரசியலைத் தமது கருத்துநிலையாக வடிவமைத்துக்கொண்டிருந்த நிலையையே இப்பதிவு சுட்டுகின்றது. ஆங்கிலக் காலனியக் காலத்தில் இந்திய அளவில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த பாரதி, வ. உ. சி, திலகர், காந்தி போன்றோரது சிந்தனைகளால் கவரப்பட்டி ருந்த நிலையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கோ. நடேசப்பர் தமிழகத்தில் இருந்தபோது எழுதியவற்றுள் ‘ஒற்றன்’ நாவலே அவரது இலக்கிய முகத்தைக் காட்டவல்லது. அவரது இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய வேறு தகவல்களை அறிய முடியவில்லை. அவ்வகையில் ஒற்றன் நாவலே ஜயரின் முதலாவது இலக்கிய முயற்சி என்று துணியலாம். நடேசப்பரின் இலக்கிய ஈடுபாட்டையும், இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தை அவர் அணுகிய விதத்தையும் கோடிட்டுக் காட்டுவதாக இந்நாவல்

அமைந்திருக்கின்றது. இது அவரது கருத்துநிலையின் இன்னொரு பரிமாணத்தைக் காட்டுவதாயும் உள்ளது.

கோ. நடேச்யயரின் ஒற்றன் நாவல் 1915 இல் தஞ்சாவூரில் வெளிவந்தது. நாவலின் ஆங்கிலத் தலைப்பு THE SPY என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு பாகங்களைக் கொண்டது. முதல் பாகத்தில் ஐந்து அதிகாரங்களும், இரண்டாம் பாகத்தில் நான்கு அதிகாரங்களும் உள்ளன. ஒன்பது அதிகாரங்களில் அமைந்த இந்தநாவலின் அதிகாரங்கள் முறையே வியன்னாநகரம், லண்ட னுக்குப் புறப்படல், முக்கூட்டுப் படுகொலை, இராபர்ட்ஸ் மோசம் போன்று, ஜோன்ஸ் என்பரின் அனுபவங்கள், இராபர்ட்ஸ் ஜோன்ஸிடம் உண்மையை வெளிப்படுத்தல் (எட்டாவது அதிகாரம் தனியான தலைப்பின்கீழ் குறிப்பிடப்பட வில்லை), ஜோன்ஸின் மீட்சி முதலான உப தலைப்புகளில் அமைந்துள்ளன.

ஒற்றன் நாவல் முதல் உலகப் போரைப் பின்னணியாகக் கொண்டது. உலக வரலாற்றில் மிகப் பெரிய பாதிப்புக்களைக் கொணர்ந்த ஒரு வரலாற்றுத் துயரமது. சுமார் ஒரு கோடிக்கும் அதிகமான மக்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அப்போர் நிகழ்வதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் சொல்லப்பட்டலும் அவற்றுள் பின்வரும் காரணங்கள் முதன்மையானவை. பிறநாட்டு வளங்கள் மீதான ஆதிக்கமும் வளங்களைக் கையகப்படுத்தலும். குறிப்பாகப் பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஆஸ்டிரியா - ஹங்கேரி, இத்தாலி, ரஷ்யா முதலான நாடுகளிடையே நிலவிய ஆதிக்கப் போட்டி, ராணுவமயமாக்கத்தின் விரிவாக்கம், ஒவ்வொரு நாடும் தேசபக்தியை மையப்படுத்தி மேற்கொண்ட பிரசாரம் (ஆஸ்சேஸ் - லோரெயின் பகுதிகளுக்காக ஜெர்மனி, பிரான்ஸ் நாடுகளின் பிரசாரம்), பால்கன் பிரதேசத்துக்காக ஆஸ்டிரியாவுக்கும் ரஷ்யாவுக்கும் இடையிலான போட்டி, பெரிய சாம்ராஜ்யத்தின்கீழ் காலனிய நாடுகளாக இருந்த சிறிய நாடுகளில் எழுந்த விடுதலை உணர்வு என்பன உலகப் போர் உருவாகுவதற்கான ஒரு சூழமையை ஏற்படுத்தின. இவ்வாறானதொரு சூழலில்தான், ஆஸ்டிரிய இளவரசனான பெர்டினாண்ட் சேர்பியாவில் வைத்து கிளர்ச்சிக்காரர்களால் 1914 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 28 ஆம் நாள்

படுகொலை செய்யப்பட்டார் (மருதன், முதல் உலகப் போர், 2010). இந்தப் பயங்கரமான தாக்குதலுக்கான பதிலடியாக ஆஸ்டிரியா சேர்பியாமீது போர் பிரகடனம் செய்தது. அதுவே பின்னர் உலகப் போராக உருவானது. அப்போரில் ஜெர்மன், ரஷ்யா, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து முதலான நாடுகள் களமிறங்கின. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியோடு ஒற்றன் நாவலை வாசிக்கும் போதுதான் அதற்குள் தொழிற்படும் கருத்தியலையும் நடேசெய்யரின் படைப்பாளுமையையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

ஒற்றன் நாவலின் இறுதியில் ஆஸ்டிரியாவுக்கும் சேர்பியாவுக்கு மிடையே போர் தொடங்குவது பற்றியும், ரஷ்யா - சேர்பியாவுடன் இணைவது பற்றியும், ஜெர்மனி - பெல்ஜியம் - பிரான்ஸ் நாடுகள் போரில் இறங்குவது பற்றியும், இறுதியில் இங்கிலாந்து தலையிட வேண்டி ஏற்பட்டது பற்றியதுமான சித்திரிப்புக்கள் மகாயுத்தத்தின் வரலாற்றை எம்கண்முன் கொண்டு வந்துவிடுகின்றன எனலாம்.

இந்தியாவில் காலனித்துவ ஆட்சிமுறை, தொடக்கக் காலத் தமிழ் நாவல்களின் போக்குகள் ஆகியவற்றின் பின்புலத்திலிருந்து கோ. நடேசெய்யரின் ஒற்றன் நாவலை வாசிக்கும்போது, அந்நாவலின் சிறப்பியல்புகளையும் ஜெயரின் உயரிய சமுதாய நோக்கினையும், காலனிய ஆட்சிமீது நடேசெய்யர் கொண்டிருந்த கருத்தியல் நிலைப் பாட்டினையும் நாம் இன்னும் விரிவாகப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். தொடக்ககாலத் தமிழ் நாவல்களின் வெகுசுனப் போக்குகளிலிருந்து மாறுபட்டு புதிய கருத்தியலை உள்ளீடாகக் கொண்டமைந்த ஒரு படைப்பாகவே கோ. நடேசெய்யரின் ஒற்றன் நாவல் அமைந்திருக்கின்றது. அதனை நாவலாசிரியரே பின்வருமாறு பதிவுசெய்தி ருக்கின்றார்.

“இப்பொழுது நடக்கும் மகாயுத்தத்தில் ஒற்றர்கள் எவ்வாறு தங்கள் நாட்டின் நன்மைக்காக வேலை செய்து வருகின்றார்கள் என்பதை யாவரும் அறிய விரும்புவார்கள். இவ்விஷயத்தைப் பற்றி ஆங்கிலத் தில் அநேக புஸ்தகங்களிருக்கின்றன. தமிழில் யாதொன்று மில்லாததால் நமது தமிழருடைய நன்மையைக் கருதி நாவல் ரூபமாக இப்புத்தகம் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.”

இவ்வாறு கோ. நடேசய்யர் முகவரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது மிக முக்கியமானது என்றே சொல்லவேண்டும். நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவத்தை இன்பழுட்டும், பரவசமுட்டும், மனோரம்மியம் முதலான வலைகளுக்குள் சிறைப்படுத்திக் கொண்டிருந்ததொரு காலத்தில் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தையும் நாட்டுப் பற்றையும் சுதேசிகளிடம் விதைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு உருவான ஒரு படைப்பாகவே கோ. நடேசய்யரின் ஒற்றன் நாவல் அமைந்திருக்கின்றது என்பது இங்கு அழுத்திக் கூறவேண்டிய விடயமாகும்.

சுதேசபிமானம் குறித்த விவாதங்கள் முனைப்பு பெற்றிருந்த அக்காலத்தில் அதனை இந்திய மக்களிடம் குறிப்பாக தமிழ் மக்களிடம் நெருப்பாய்க் கனன்று ஏரிய செய்ய வேண்டும் என நினைத்தே ஒற்றன் நாவலைத் தமிழுக்குத் தந்திருக்கின்றார், கோ. நடேசய்யர். அதனை,

“தேசநன்மையையே மேலாகக் கருதி சுய நலத்தைத் துலைத்த இவர்கள் அல்லவோ தேசாபிமானிகள்! ஒரு தேசம் மேன்மையையடைய வேண்டுமானால் அத்தேசத்தவர்கள் சுயநலத்தை வெறுத்துப் பொது நலத்தைக் கருதவேண்டும். இக்குணம் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் இருக்க வேண்டியது அவசியம்”

என்று கோ. நடேசய்யர் நாவலின் இறுதிப் பகுதியில் குறிப்பிடுவது, காலனித்துவத்திற்கு எதிரான கருத்து நிலையில் அவர் எவ்வளவு தீவிரமாக இருந்திருக்கின்றார் என்பதையே காட்டுகின்றது.

கோ. நடேசய்யரின் முதலாவது இலக்கிய முயற்சி ஒற்றன் நாவல். இப்படைப்பு அவரை ஒரு நாவலாசிரியராக அடையாளப் படுத்துகின்றது. தமிழில் தொடக்கக் காலத்தில் துப்பறியும் கதைகளையும், மர்மங்கள் நிறைந்த கதைகளையும், இன்ப ரசமுட்டும் கதைகளையும் எழுதிக்கொண்டிருந்த வெகுசன நாவலாசிரியர்களுக்கு மத்தியில், கோ. நடேசய்யர் நாட்டின் நன்மையைக் கருத்திற் கொண்டு, காலனியத்துக்கெதிரான கருத்தியலை ஒற்றன் நாவலில் வெளிப்படுத்த முனைந்தி ருக்கின்றார். குறிப்பாகக் காலனிய

இந்தியாவில் தேசாபிமானிகள் எவ்வாறு ஒற்றர்களாகச் செயற்பட வேண்டும் என்பதையே இந்நாவல் மையச்சரடாகக் கொண்டி ருக்கின்றது. இந்த அம்சமே தொடக்க காலத்தில் தமிழில் எழுந்த ஏனைய வெகுசன நாவல்களிலிருந்து ஒற்றன் நாவலைத் தனித்துவம் உடையதாக்குகின்றது.

இலங்கையில் கோ. நடேசய்யரின் வாழ்க்கையும் எழுத்து முயற்சிகளும்

தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யர் 1920களில் இருந்து 1947ஆம் ஆண்டு இறக்கும் வரைக்கும் இலங்கையிலேயே வாழ்ந்தார். அந்தவகையில், பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் 33 ஆண்டுகளும், பிரிட்டிஷ் இலங்கையில் 27 ஆண்டுகளும் வாழ்ந்திருக்கின்றார். பிரிட்டிஷ் இலங்கையில், இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் விடுதலையின் பொருட்டு வாழ்ந்த 27 ஆண்டுகள் அவரது வாழ்வில் பெரும் நெருக்கடிகளையும், பல சோதனைகளையும், பல சாதனைகளையும், பெரும் புகழையும் அவருக்கு வழங்கியது என்றே சொல்ல வேண்டும். அந்தளவுக்கு அவரது சமூகப் பங்களிப்புகள் அமைந்திருக்கின்றன.

ஆங்கிலக் காலனியக் காலத்தில் பெருந்தோட்டத் துறைகளைச் சார்ந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அடிமைவிலங்கறுக்கும் நோக் கோடு கோ. நடேசய்யர் மேற்கொண்ட பணிகளே, இன்று மலையகம் என்ற ஓர் தேசிய இனக்குழுமம் இலங்கையில் வாழுவதற்கான அடித்தளத்தை இட்டது என்பதில் கருத்து வேறு பாட்டுக்கு இடமில்லை. அந்தவகையில், இந்த உரையின் பொருண்மை கருதி, இலங்கையில் கோ. நடேசய்யரின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை,

- கோ. நடேசய்யரின் தொடக்கக் கால ஆங்கில எழுத்துகள்
- தொழிற்சங்க உருவாக்கமும் தொழிலாளர்களுக்கான நூல்களும்
- அகளமுச்சி நூல்கள்
- மலையக இன வரலாற்றுக்கான எழுத்துமுயற்சி
- தீர்க்கதறிசனமான சமூக நோக்கு

முதலான தலைப்புகளை முன்னிறுத்தி நோக்கமுடியும்.

கோ. நடேசம்யரின் தொடக்கக் கால ஆங்கில எழுத்துகள்

கோ. நடேசம்யர் தமிழில் எழுதிய எழுத்துக்கள் அறியப்பட்ட அளவுக்கு அவரது ஆங்கில எழுத்துக்கள் அறியப்படவில்லை எனலாம். குறிப்பாக அவர் ஆங்கிலத்தில் நடத்திய பத்திரிகைகளும் அவற்றில் எழுதிய எழுத்துகளும் மிக முக்கியமானவை. போர்வர்ட் (Forward), தி சிட்டிசன் (The Citizen) ஆகிய பத்திரிகைகள் அவர் ஆங்கிலத்தில் நடத்தியவை. இதனைவிட காலனிய காலத்தின் மிக முக்கியமான எதிர்ப்பியல் எழுத்துவடிவமாக அமைந்த சிறுவெளி யீட்டுக் கலாசாரத்தின் ஊடாகவும் நடேசம்யர் மிகத் தீவிரமாகத் தொழிற்பட்டிருக்கின்றார் என்பதை அவரது சிறுவெளியீட்டுகள் காட்டுகின்றன. அவ்வாறு அவர் எழுதிய சிறுவெளியீட்டுகளும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமாக வெளிவந்துள்ளன. அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய சிறுவெளியீட்டுகள் காலனித்துவ காலத்தில் பிற சமூகத்தினர் மத்தியில் பெருந்தோட்ட மக்களின் சமூகநிலைகளை எடுத்துரைப்பன. பெருந்தோட்டத்துறையின் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளை முன்னிறுத்துவனவாகவும், தொழிலாளர் மேன்மைக்கான பரிந்துரை களை எடுத்துரைப்பதாகவும் அமைந்தன. மேலும், துரைமார்களின் அடக்குமுறைகளையும், அடாவடித்தனங்களையும் வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரு கருவியாகவும் சிறுவெளியீட்டுகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. “தனது எழுத்தாற்றல் மீது அய்யருக்கு அளப்பரிய நம்பிக்கை இருந்தது. தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்டவைகளை அது காலம் வரை அய்யர் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகளாக எழுதி இருக்கிறார். அறிக்கைகளாகத் தயாரித்திருக்கிறார். துண்டுப் பிரசரங்களாக வெளியீட்டு இருக்கிறார். நோட்டீஸ்களாக அச்சித்திருக்கிறார். அறிக்கைகளாக வந்தபோது இது இந்திய அரசாங்கத்தையும், இலங்கை ஆட்சியினரையும் தினாறடித்திருக்கின்றன. துண்டுப் பிரசரங்களாக வந்த போது துரைமார்களை திகிலடையச் செய்தது” என்று சாரல்நாடன் (2008: 117) குறிப்பிடுகின்றார்.

கோ. நடேசம்யர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய சிறுவெளியீட்டுகள் மிகப் பெரிய பிரசார பீரங்கிகளாக அமைந்தமையால் அவற்றைத் திட்டமிட்ட வகையில் மேட்டிமை சக்திகளால் மறைக்கவும்,

எரிக்கவும் பட்டன என்பதை அறியமுடிகின்றது. இவ்வகையான எதிர்ப்புகளை எல்லாம் மீறிக்கொண்டும் ஒரு சில எழுத்துவடிவங்கள் காணக்கிடைப்பது அவரது எழுத்தாளுமைக்குக் கிடைத்த வெற்றியே எனலாம்.

கோ. நடேசய்யர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய எழுத்துகளின் முக்கியத்துவத்தைப் பலரும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். குறிப்பாக, சாரல்நாடன், குமாரி ஜெயவர்த்தனா, என். நடேசன் ஆகியோரின் எழுத்துகள் இவ்வகையில் மிக முக்கியமானவை. அவர்களின் எழுத்துகளிலேயே கோ. நடேசய்யர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய சிறு வெளியீடுகள் பற்றிய தகவல்களை அறியமுடிகின்றது. குறிப்பாக, Under Planter Raj - 1925 குறித்த உரையாடல்கள் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. “இவர் எழுதிய சிறு நால்களில் மிகவும் முக்கியமானது Under Planter Raj (1925) (தோட்ட முதலாளிகள் இராச்சியத்தில்) என்பதாகும். 1920களில் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குத் தோட்ட முதலாளிகள் அரசாங்கத்துடன் கூட்டுச் சேர்ந்து முயற்சி செய்து வந்தனர். மேற்படி பிரசரம் தரப்படுத்திய கூலித்திட்டம் பற்றிய கடுமையான கண்டனமாக அமைந்தது” (குமாரி ஜெயவர்த்தனா., ரஷேஷ் குரியன், 2016: 12). சாரல்நாடன் இந்த வெளியீடு தொடர்பாக வெவ்வேறு இடங்களில் எழுதியிருக்கின்றார்.

Under Planter Raj என்கின்ற சிறுபிரசரம் வெளிவருவதற்கு முன்னரே அவரது பல சிறுவெளியீட்டு நால்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன என்பதை அண்மையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட எழுத்துகள் காட்டுகின்றன. Indian labour in Ceylon - Veil Unveiled என்ற பொருண்மையில் தொடர்ச்சியான சிறுவெளியீடுகளை நடேசய்யர் செய்திருக்கின்றார் என்பதை அறியமுடிகின்றது. 1919களில் தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த நடேசய்யர் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் துயரம் நிறைந்த வாழ்க்கை நிலையினைக் கண்டு மனம் கொதித்தார். காலனித்துவ அதிகாரச்சுவர்களுக்குள் தொழிலாளர்கள் படும்பாட்டை அறிவதற்காக புடவை வியாபாரியாக வேடமிட்டுக் கொண்டு தோட்டத்துக்குள் புகுந்தார். தொழிலாளர் வாழ்க்கைப்பாடுகளை வெளியிடலுக்கு அறிவிப்பதற்கான எழுத்து முயற்சிகளையும்

செய்தார். குறிப்பாக, பத்திரிகையின் துணைகொண்டு தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தலானார். அவ்வகையில், இலங்கையில் கோ. நடேசய்யர் தொடங்கிய முதல் பத்திரிகை என்ற பெருமை தேசநேசன் பத்திரிகைக்கு உண்டு. தேசநேசன் செப்டம்பர் மாதம் 1921ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கியது. தேசநேசன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த காலப் பகுதிகளில் அவரது சிறுவெளியீடுகள் தொடர்ச்சியாக வெளி வந்திருக்கின்றன. தோட்டத்தொழிலாளர்களின் நிலமையை அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டும், வெளிவுலகுக்கு அவர்களின் நிலமையைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டும் சிறுவெளியீடுகளை மேற்கொண்டிருந்தார்.

இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் - சொல்லப்பட்டதும் சொல்லப்படாததும் (Indian labour in Ceylon & Veil Unveiled, Indian Labor in Ceylon - August, 1922) என்ற தலைப்பில் இருசிறு பிரசரங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. தேசநேசன் ஆசிரியர் என்று அவரது பெயருக்குக்கீழ் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. காலனியக் காலத்தில் பெருந்தோட்டச் சமூகத்தின் யதார்த்தநிலையை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இச்சிறுவெளியீடுகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தவெளியீட்டுக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரையில்,

“இலங்கைத் தோட்டங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களின் உண்மை நிலையை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் எழுதப்பட்டது. இதில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள புள்ளிவிபரங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் என்னால் எடுக்கப்பட்டு சரிபார்க்கப்பட்டவை” (Indian Labour in Ceylon, 1922: i).

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

Indian labour in Ceylon - Veil Unveiled என்ற துண்டுப்பிரசரங்கள் பெருந் தோட்டத்துறைக்குள் ஊதியங்கள் வழங்குவதில் காணப்பட்ட முறைகேடுகள், வாழ்க்கைச் செலவு விபரங்கள், தென்னிந்திய மக்கள் இலங்கை நோக்கி வருவதற்கான காரணங்கள், தொழிலாளர்களின் கடன்சை அதிகரிப்பதற்கான காரணங்கள், கடன்க

மைகளிலிருந்து விடுபடுதற்கான பரிந்துரைகள், தொழிலாளர்களின் வீடு - சுகாதார நிலை, மீண்டும் தாயகம் நோக்கிச் செல்லும் தொழிலாளர்கள் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள் - அதற்கு மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைள் எனப் பல்வேறு விடயங்களைப் பேசவதாக அமைந்திருக்கின்றன.

பெருந்தோட்டத்துறைக்குள் நிலவிய ஊதியங்கள் பற்றிய பகுதியில் அக்காலத்தில் ஊதியம் வழங்குவதில் நடைபெற்ற ஊழல்களைப் பதிவுசெய்திருக்கின்றார். தொழிற் துறைக்குள் நிலவிய ஊதியம் வழங்கும் முறைமைகளை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து எழுதியுள்ளார். குறிப்பாக ஆண் தொழிலாளர்களுக்கான ஊதிய முறைமை, பெண் தொழிலாளர்களுக்கான ஊதிய முறைமை, குழந்தைத் தொழிலாளர்களுக்கான ஊதிய முறைமை என்றவாறு வகைப்படுத்தி விளக்கியுள்ளார், கோ. நடேசப்யர்.

காலனிய காலத்தில் பெருந்தோட்டத்துறைக்குள் காணப்பட்ட குழந்தைத் தொழிலாளர்களின் நிலைமைகள் இச்சிறுபிரசரங்களில் பதிவுசெய்திருக்கின்றார். கங்காணிகளினதும், கணக்குப்பிள்ளைகளினதும் ஒப்பந்தநிலையின்கீழ் காணப்படும் நிலங்களில் பெரும்பாலும் குழந்தைத் தொழிலாளர்களே பயன்படுத்தப்பட்டனர். தொழிலாளர்கள் தமது குழந்தைகளின் உழைப்பினால் கிடைக்கும் பணத்தை எதிர்பார்க்கும் அளவுக்குத் தொழிலாளர்களின் ஊதியக் கட்டமைப்பு இருந்திருக்கின்றது. இதுவும் ஒரு திட்டமிட்ட தொழில் படையை உருவாக்குவதற்கான காலனிய உபாயங்களுள் ஒன்றே என்பதை ஆசிரியர் பதிவுசெய்கின்றார்.

இந்தத் துண்டுப்பிரசரத்தில் ஒரு தொழிலாளியின் வருமானம், வாழ்க்கைச் செலவு பற்றிய விபரங்களையும் விரிவாகக் குறிப்பிட உள்ளார். குறிப்பாக, கணவன் - மனைவி வேலைசெய்யும் ஒரு குடும்பத்தின் வருமானம் 20ரூபாவாகவும், வாழ்க்கைச் செலவு 23ரூபா 45 சதமாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. வாழ்க்கைச் செல வக்கான எஞ்சிய தொகையைப் பெற்றுடியாமல் தொழிலாளர்கள் காணப்பட்டார்கள் என்பதை புள்ளிவிபரங்களைக் காட்டி விளக்கி

யுள்ளார், நடேசம்யர். குறிப்பாக, 1882 ஆம் ஆண்டு முதல் 1922 ஆம் ஆண்டு வெரையான காலப்பகுதிகளில் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைச் செலவு விகிதம் பற்றிய தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும், தொழிலாளர்களின் கடன்க்கை அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றமைக்குக்கான காரணங்களாக, தென்னிந்தியாவிலிருந்து வரும்போது கங்காணியிடம் பெற்ற கடன், தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஆடைகளுக்கான பணம், கங்காணிகளின் கள்ளக் கணக்குகள், தொழிலாளர்களுக்கான குறைந்த ஊதியம் என்பவும், உரியகாலத்தில் தொழிலாளர்களுக்கான ஊதியம் வழங்கப்படாமையும் கங்காணிகளின் சரண்டல் தந்திரங்களும் தொழிலாளர்களின் கடன்க்கையை அதிகரித்தது என்பதை “கங்காணிகளின் கடன்” என்ற பகுதியில் விரிவாக எழுதுகின்றார்.

காலனிய இலங்கையில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொடர்ந்தும் மக்கள் இலங்கையை நோக்கிவருவதைத் தடுப்பதற்கு நடேசம்யர் பல்வேறு திட்டங்களை முன்னெடுத்தார். பெருந்தோட்டத்துறை களுக்குள் நிலவுகின்ற அடக்குமுறைகளுக்குத் தொழிலாளர்களின் அதிகரித்த வருகையும் ஒரு காரணம் என்பதை விளங்கிக் கொண்ட அவர் அதனை எப்படியாவது தடுக்க வேண்டும் என உறுதிபூண்டார். அதற்கான ஒரு ஆயுதமாகவும் இந்தத் துண்டுப்பிரசாரத்தைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார். இலங்கையில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைகளிலையே தென்னிந்திய மக்கள் தொடர்ச்சியாக இலங்கை நோக்கிவருவதற்கு முக்கிய காரணம் என பெருந்தோட்டத் துரைமார் சம்மேளனம் வெளியிட்ட பொய் பிரசாரத்துக்கு எதிராக ஜீயர் எழுதலானார். தென்னிந்தியக் கிராமப் புறங்களில் இலங்கை தேயிலைத் தோட்டங்களில் மக்களின் வாழ்க்கைகளிலை பற்றி பரப்பப்பட்ட தவறான கருத்துக்களுக்கு எதிராகவும் எழுதினார். “நல்ல ஊதியம் மற்றும் சிறந்த சேவைகள் காரணமாகவே தென்னிந்திய மக்கள் இலங்கை நோக்கி ஈர்க்கப் படுகின்றார்கள் என்ற தவறான எண்ணம் காணப்படுகின்றது. அவர்களைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காக பெருந்தோட்டச் சம்மேளனம்

வெளியிடும் அறிக்கைக்கு எழுதியிருக்கின்றேன்” என்று இந்தச் துண்டுப்பிரசரத்தில் சுட்டிக்காட்டுவதும் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் என்ற இந்தச் சிறுவெளியீடுகள் பெருந்தோட்டத்துறையில் நிலவிய மிக மோசமான வீட்டு, சுகாதாரநிலைகள், அதிக நேரம் உழைப்பில் ஈடுபட வைத்தல் என்பன புறநிலையிலும் அகநிலையிலும் எவ்வாறான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. தொழிலாளர்களின் குடிசை என்று நாம் கூறினால், வீடு என்பது 10 அடி சதுரம் அல்லது 10க்கு 12 அடி கொண்ட ஒரு சிறிய அறை, முன்புறம் நான்கு அல்லது ஐந்து அடி வராண்டா இருக்கும் தாழ்வான கதவு, மற்றும் ஜனங்கள் இல்லை என்று 1920 களில் நடேசப்யர் எழுதும் இந்தக்குறிப்பு இன்றுவரை தீர்க்கப்படாத ஒரு பிரச்சினையாகவே இருக்கின்றது. இந்த வீட்டு அமைப்புமுறையினால் ஏற்படுகின்ற பாதிப்புகளைத் தனக்கேற்பட்ட சொந்த அனுபவத்திலிருந்தும் இச்சிறுவெளியீட்டில் பின்வருமாறு பதிவுசெய்கிறார்:

“எனது தனிப்பட்ட அனுபவத்திலிருந்து இதனை எழுதுகிறேன். ஒரு முழு அறையில் தனியாகத் தூங்கினேன். பின்னர் மெணிக்குப் பிறகு என்னால் சுவாசிக்க முடியவில்லை. சுத்தமான காற்று இல்லாதனால் தூங்கமுடியவில்லை. அடுத்தநாள் எனது படுக்கையை வராண்டாவில் வைத்தேன். ஒரு தனியறையில் ஒருவரே தூங்கமுடியாத நிலையில் அதற்குள் நான்கு ஐந்து பேரை உறங்கச் செய்வதும், அதற்குள்ளேயே சமையலறையையும் வைத்திருப்பதும் மிகக் கொடுமை” (Natesa Aiyar, 1922).

மேலும், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சுகாதார வசதிகள் கிடைக்காமையால் ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகள், தொழிலாளர்களின் வேலை நேரம் வரையறுக்கப் படாமலிருப்பதால் தொடர்ச்சியான உழைப்புச் சுரண்டலுக்கு ஆளாகும் நிலைமை குறித்தெல்லாம் நடேசப்யர் கண்டித்து எழுதியுள்ளார்.

1920களில் பெருந்தோட்டங்களில் வேலைசெய்த தொழிலாளர்கள் அத்தொழிலிருந்து விடுபெடும்போது எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள் குறித்தும் இப்பிரசரங்களில் அய்யர் எடுத்துரைத்துள்ளார். குறிப்பாக,

தொழிலாளர்கள் தொழில்செய்ய முடியாத நிலைக்கு ஆளாகும்போது, கவனிப்பாரற்று பிச்சையெடுக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள்; மீண்டும் தாயகம் நோக்கிச் செல்வதற்கான உடல்பலமும், பணவச தியும் இல்லாமல் தெருவோரங்களில் வாழும் அவலமான குழலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். இவ்வாறான தொழிலாளர்களை நேரில் சந்தித்து பெற்ற அனுபவங்களையும் இச்சிறுவெளியீடில் பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

பெருந்தோட்டத் தொழிலார்களின் வாழ்க்கை நிலைகளின் துயரமான பக்கங்களைச் சுட்டிக்காட்டிய ஆசிரியர் அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கும் வாழ்க்கைநிலைகளில் மேம்பாடுகள் ஏற்படுவதுக்கு மான பரிந்துரைகளையும் வழங்கியிருக்கின்றார். இவை இந்த இச்சிறுவெளியீடுகளின் சிறப்பான அம்சங்களுள் ஒன்று எனலாம். அவற்றுள் ஒருசில வருமாறு:

1. தொழிலாளர்களின் கடன்கள் 1920இன் நகல் வரைவு ஆணையின்படி முற்றிலுமாக இல்லாதொழிக்க வேண்டும். வாக்குறுதியை வழங்குவதில் எந்தப் பயனுமில்லை. ஆனால், கடனை ஒரு வருடத்தில் செலுத்தினாலும் சரி, அல்லது 5 ஆண்டு களில் செலுத்தினாலும் சரி தோட்ட உரிமையாளர்களின் தரப்பில் தொழிலாளர்கள்மீது சட்டப்பினைப்பு இருக்க வேண்டும்.
2. குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். வேலையின் தன்மையைக் கருத்திற் கொள்ளாமல் ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.
3. வீட்டுவசதி மற்றும் சுகாதார நிலைமைகள் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். கணவன் மற்றும் மனைவி, குழந்தைகளின் குடும்பத் திற்குத் தனித்தனி அறைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். தனியான சமையல் அறை வழங்கப்படுதல் வேண்டும். லயன்களின் அறைகளின் அளவை மேம்படுத்த வேண்டும்.
4. தகுதியான மருத்துவ வசதிகள் தோட்டங்களுக்கு வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

5. தொழிலாளர்களுக்கு இலங்கைச் செல்வதற்கு வழங்கப்படும் கடன்முறைமை கைவிடப்பட வேண்டும்.
6. வெளியேற்றத்துக்கான பற்றுச்சீட்டு வழங்குதல் தண்டிக்கப்படல் வேண்டும்.
7. தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும்.
8. 12 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளை எந்தநிலைகளிலும் வேலைக்கு அமர்த்தக் கூடாது.
9. பெருந்தோட்டங்களில் தாயகம் நோக்கி மீண்டும் செல்லவிரும்பும் தொழிலாளர்களுக்கும், தொழில் செய்யமுடியாமல் சுகவீன முற்று இருப்பவர்கள், முதியவர்களுக்கு பொதுவாக உதவும் பொருட்டு 50சதவீதம் இந்தியத் தமிழர்களைக் கொண்ட ஒரு நிதியம் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.
10. இந்திய தொழிலாளர்கள் இலங்கை சட்டசபையில் பிரதிநிதித்து வத்தினைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

கோ. நடேசப்பிர் 1920 களில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைகளை மேம்படுத்துவதற்காக முன்வைத்த பரிந்துரைகள் மிக முக்கியமானவை. குறிப்பாக, தொழிலாளர்களுக்கான வாழ்க்கைச் செலவுக்கேற்ற ஊதியம், தொழிலாளர்களின் வீட்டுவசதி, சுகாதார மேம்பாடுகளுக்கான திட்டங்கள் குறித்த பரிந்துரைகள் இன்றுவரைக்கும் அடையமுடியாத இலக்குகளாகவே இருந்து வருகின்றன. நடேசப்பிர் எழுதி சரியாக ஒரு நூற்றாண்டைக் கடந்தும் இந்தப் பிரச்சினைகளிலிருந்து விடுபடமுடியாமல் இருப்பது சிந்திக்கத்தக்கது. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று 1920களிலேயே குரல் கொடுத்ததோடு அதற்காக பல மட்டங்களிலும் செயலாற்றிய கோ. நடேசப்பிரின் வரலாற்றுப் பாத்திரம் பெருந் தோட்டக் கல்வி வரலாற்றிலும் தனித்து அடையாளப்படுத்த வேண்டியதொன்றே ஆகும்.

தொழிலாளர்களுக்கான நூல்களும் தொழிற்சங்க உருவாக்கமும் ஆங்கிலக் காலனியக் காலத்தில் இலங்கைவாழ் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொண்டுப்பதில் அதிக அக்கறைக் காடியவர், கோ. நடேசுப்பயர். உழைக்கும் மக்களின் விடுதலைக்குரலை ஒங்கி ஓலித்தவர். அதற்கேற்ப தமது செயற்பாட்டையும் எழுத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டார். தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி யை ஏற்படுத்த விழைந்தார்; தொழிலாளர்களை ஸ்தாபன ரீதியாக ஒன்றிணைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தார். இந்தப் பின்புலத்திலேயே அவரது இந்தியத்தொழிலாளர்: கடமைகளும் உரிமைகளும் - 1928, தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகம் - 1939 முதலான நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இந்தநூல்களுக்குக் கோ. நடேசுப்பயர் எழுதியுள்ள முன்னுரைகளே அவரது உயரிய நோக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுனவாகும்:

“.... தொழிலாளிகளே ஏழைகள். படிப்பில்லாதவர்கள். கடமை, உரிமை ஆகிய இரண்டுண்டென்பதையும் அறியார். அந்தந்த சமயங்களில் சிறிது உபகாரம் செய்வோரையும், அதிகமாய்ப் பொய் சொல்வோரையும் நம்பியே தம் காலத்தைக் கழித்துவருகின்றார்கள். பெரும்பான்மையோரும் இந்துக்களானபடியால் பூர்வஜூன்மத்தில் செய்த பாவத்தால் கஷ்டப்படுவதாக எண்ணித் தமது மனத்தைத் தேற்றிக்கொள்கிறார்கள். மற்ற நாட்டுத்தொழிலாளர்கள் எவ்விதம் நடந்து வருகிறார்கள் என்பதை அறிய இவனுக்கு வசதியே இல்லை. அறியாமை இருளில் அகப்பட்டு தடுமாறி அலைகிறான். அதற்கு எவ்வளவோ விரோதிகளிருக்கிறார்கள். தொழிலாளிகளுக்கு உதவி செய்ய முன்வருவோர்க்குத் தொல்லைகள் அதிகம் ஏற்படும்” (கோ. நடேசுப்பயர், 1928 : 1 -2).

இவ்வாறு இந்தியத் தொழிலாளர் கடமைகளும் உரிமைகளும் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள அவர் மேலும் ‘1928ஆம் வருஷம் நான் ஒரு புஸ்தகம் வெளியிட்டி ருந்தேன். அப்புஸ்தகங்கள் தொழிலாளர்களிடம் சேராமல் பல பெரிய கங்காணிமார்களும் முயற்சி எடுத்தார்கள். 1928ஆம் வருஷத்திற்குப் பிறகு

சட்டங்களில் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. புதிய சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் இப் புஸ்தகத்தில் சேர்த் திருக்கிறேன். தொழிலாளர் நஷ்டாட்டுச் சட்டம் அமுலில் இருந்தும் பல தொழிலாளருக்கும் அதன் நிபந்தனைகள் தெரியாதிருக்கும் காரணத்தால் உங்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகளைப் பெறாதிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களைச் சட்ட நிபுணர்களாகக் கூடிப்புஸ்தகம் எழுதப்படவில்லை. அயோக்கியர் களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு அவதிப்படாமலிருக்க வேண்டியே இது எழுதப்பெற்றது என்பதை மறக்க வேண்டாம். எல்லாத் தொழிலாளர்களும் இப்புஸ்தகத்தை வாங்கி வாசித்துப் பலன் பெறுவார்களாக” (கோ. நடேசய்யர், 1939 : 1 -2). என்று தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகம் என்ற நூலிலும் பதிவுசெய்திருக்கின்றமை நடேசய்யரின் உயரிய சமூக நோக்கையும், அரசியல் ரீதியாக தொழிலாளர்கள் விழிப்புணர்ச்சி அடையவேண்டித்தன் அவசியத்தையும் எடுத்துக்காட்டுவன. இந்நூலில் சகோதர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை என்ற தலைப்பின்கீழ்,

“உங்களால் அவர்கள் ராஜ்போகம் அனுபவிக்கையில் அவர்களுக்கு ராஜ்போகம் கொடுக்கும் நீங்கள் உங்களுக்கு வேண்டிய மனித சுதந்திரத்தையாவது பெற முயற்சிக்க வேண்டாமா? உங்களுக்கு ராஜ்போகம் வேண்டாம்; மோட்டார்கள் வேண்டாம்; மாடமாளிகை வேண்டாம்; உல்லாச வாழ்க்கை வேண்டாம்; நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ உழைத்தும் உங்களுக்கு இரண்டு வேளை வயிறு நிறைய சோநாவது கிடைக்க வேண்டாமா? அதற்காகப் பாடுபடுவது குற்றமா? நீங்கள் வேண்டுவது மனிதருக்குள்ள உரிமைதான். மிருகங்களைப் போல் நடத்தப் பெறாமல் மனிதனைப் போல் தலை நிமிர்ந்து நடக்க உங்களுக்கு உரிமை வேண்டும். அந்த உரிமையில்லாத வாழ்க்கை ஒரு வாழ்க்கையா? (நடேசய்யர், 1939: 31).

என்று நடேசய்யர் எழுதுகின்றார்.

தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகத்தில் இந்திய கிராமத்திலிருந்து, தோட்டத்துக்குப் பிரயாணம், தோட்டத்தில் வேலை, தொழிலாளர் சங்கங்கள், வைத்திய வசதி, வைத்திய வரி, தொழிலாளர் நஷ்ட

ஈட்டுச் சட்டம், வாக்குரிமை சுதந்திரம், முறையிடல், தடை உத்தரவு ஆகிய ஒன்பது பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டு, தொழிலாளர்களுக்கான சட்ட ஏற்பாடுகளை விளக்கியுள்ளார், கோ. நடேசுய்யர்.

தொழிலாளர்களின் உரிமைகளையும் கடமைகளையும் எடுத்துரைத்ததோடு மட்டுமல்லாது, தொழிலாளர்களை ஸ்தாபன ரீதியாக ஒருங்கிணைக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து 1931 ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சம்மேளனத்தையும் உருவாக்கினார். இலங்கைவாழ் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மத்தியில் உருவான முதல் தொழிற் சங்கத்தை அமைத்த பெருமையும் நடேசுய்யருக்குரியது. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் தொழிற்சங்க அரசியலின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி, “பதினேழு ஆண்டுகள் சட்டசபை பிரதிநிதியாக இருந்து இவராற்றிய சட்டசபை பேச்சுக்கள் சரித்திரப் பிரசித்தம் பெற்றவை; தோட்டப்புற வாழ்க்கையை மாற்றியமைக்க அவைகளே வழி வகுத்தன எனலாம்” (சாரல்நாடன், 2009 : 20).

அகளமுச்சி நூல்கள்

கோ. நடேசுய்யர் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் நேரடியாகப் பங்குபற்றாவிட்டாலும், அவரது எழுத்துக்களிலும், செயற்பாடுகளிலும் விடுதலை வேட்கை மிக ஆழமாகவே இருந்திருக்கின்றது. அறியாமை எனும் இருளூக்குள் மூழ்கிக் கிடக்கும் மக்களைத் தட்டி எழுப்பும் வகையில் அவரது எழுத்து முயற்சிகள் அமைந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, இளைஞர்களை நோக்கி எழுதப்பட்ட அவரது அக எழுச்சி சார்ந்த நூல்கள் தனித்துவமிக்கவை. “உறக்கத்திலிருக்கும் வாலிபர்களைத் தட்டி எழுப்பி, ஊக்கம் பெற்று முன்னேறும்படிச் செய்யவே இச்சிறநூல் எழுதப்பெற்றது. தன்னைக்கொடுப்பதும் தன் நினைவே அல்லாது வேறில்லை என்பதை அவர்களுக்கு வற்புறுத்தித் தங்கள் வருங்கால உயர் அரியவாழ்வு தங்கள் தங்கள் கைகளிலேயே இருக்கிறதென்பதைக் காட்ட இந்நால் பயன்பெறுமானால் அதுவே நான் எதிர்பார்க்கும் கைமாறாகும்” (கோ. நடேசுய்யர், 1931: 1).

என்று “நீ மயங்குவதேன்” நூலின் முகவுரையில் நடேசப்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

பாரதியார் கவிதைகளிலும், கட்டுரைகளிலும் வலியுறுத்திய பல சிந்தனைகளை நடேசப்பரும் தமது எழுத்துக்களின் ஊடாக மக்கள் மயப்படுத்தினார். அவ்வாறு அவர் எழுதிய எழுத்துக்களைக் கொண்ட நூல்களாகவே ‘நீ மயங்குவதேன்’, ‘வெற்றியுனதே’ முதலான நூல்கள் விளங்குகின்றன. இந்த நூல்களின் ஊடாக கோ. நடேசப்பர் முன்னிறுத்தும் கருத்துக்களும் அவற்றை வெளிப்படுத்தும் விதமும் தனித்துவம் பெறுகின்றன.

“நமது மகாராஷ்டிராநாட்டு வீரர் சிவாஜி எந்தவயதில் யுத்ததிற்கு கிளம்பினார்? தாய் மடியில் படுத்துரங்குங்காலத்தில் அவர் கண்ட கனவு தேசியிடுதலையும் மத அபிவிருத்தியுந்தானே! ஜான்ஸி ராணி பிரிட்டிஷ்காரர்களுக்கு விரோதமாய் படையெடுத்தது எவ்வயதில்? அவர்களது இளமைப்பருவம் அவர்களைத் தடுத்ததா? பெரிய எதிரிகளைக் கண்டு அவர்கள் பயந்து ஒளிந்தார்களா? தங்களைப்பின் தொடர்ந்து நடக்கும்படி செய்து எதிரிகளுக்குப் பெரும் பயத்தையுண்டாக்கவில்லையா?” (நீ மயங்குவதேன், 1939 : 6).

இந்த உரைநடையைப் பேசுவதுபோலவும், அறிவுரை கூறுவது போலவும் நடேசப்பர் எழுதிச் செல்கின்றார். கேள்விகளை அடுக்கி அடுக்கி எழுதுவது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

நீ மயங்குவதேன், வெற்றியுனதே ஆகிய நூல்களில் கோ. நடேசப்பர் தமது கருத்துக்களை மிக அழுத்தமாக வெளிப்படுத்து வதற்குப் பல உத்திகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார். வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பெருமக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் சிறப்புகளையும் எடுத்துரைத்தல், தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தல், சமகால மனிதர்களின் வாழ்க்கைப் போக்குகளை உதாரணம் காட்டித் தன் கருத்தை விளக்குதல் என்பன இங்கு கூடிக் காட்டத்தக்கவை.

மலையக இன வரலாற்றுக்கான எழுத்துக்கள்

தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியவற்றுள் அதிக பக்கங்களைக் கொண்டதும், புலமைசார் நிலையிலிருந்து எழுதப் பட்டதுமான ஒரு நூலாக “இந்தோ - சிலோன் நெருக்கடிகள்” என்றால் விளங்குகின்றது. The Indo - Ceylon Crisis என்ற தலைப்பில் அமைந்த இந்நாலின் உப தலைப்பு “இன்றைய நாளில் ஏரியும் கேள்வி” (The Burning Question of the Day) என்பதாக இடப்பட்டிருக்கின்றது. 1941 ஆம் ஆண்டு ஹட்டன் கணேஸ் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்ட இந்நால் பன்னிரெண்டு அத்தியாயங்களையும், ஐந்து பின்னிணைப்புகளையும் கொண்டது. தேசபக்தன் கோ. நடேசய்யரின் பெருந்தோட்டத்துறை சார்ந்த வரலாற்றியல் எழுத்தாகவும், இலங்கையில் பிரிட்டிஷ் காலனித்துத்தின் வருகையையும் அதனால் ஏற்பட்ட சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மாற்றங்கள், சிங்கள பெருந்தேசியவாத அரசியல் கலாசாரம், இந்திய எதிர்ப்பு மனோ நிலையின் அடிப்படைகள், காலனியத்துக்கெதிரான எதிர்ப்புக் குரல்கள், இலங்கை - பர்மா வரலாற்று ஒப்பீடுகள் குறித்த பல முக்கியமான உரையாடல்களை முன்னிறுத்துகின்ற ஒரு நூலாகவும் இது திகழ்கின்றது.

இந்நாலில் அமைந்துள்ள முதலாவது அத்தியாயம் “நாங்கள் எங்கே நிற்கிறோம்?” (Where do we stand?) என்பதாகும். இலங்கையில் வாழும் இந்தியத் தமிழரின் சமூக நிலைப்பாடு குறித்தும், அரசியல் நிலைப்பாடு குறித்தும் நவம்பர் 1940ஆம் ஆண்டில் நியூ டெல்லியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கலந்துரையாடவின் முக்கிய கருப்பொருள் பற்றியதாக அமைகின்றது. இந்த மாநாட்டுக் குழுவில் இந்திய அரசு சார்ந்தும், இலங்கை அரசு சார்ந்தும் ஒரு குழு கலந்துகொண்டது. இந்த மாநாட்டில் இலங்கைக்குக் குடிப்பெயரும் முறைமையைத் தடுத்தல், இலங்கையில் வாழும் இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கான குடியுரிமை வழங்குவதற்கான நிபந்தனைகள், குடியுரிமை பெறமுடியாதவர்களை மீண்டும் தாய்நாட்டுக்குத் திருப்பியனுப்புதல் என்பன விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. 1823ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்கிய பெருந் தோட்டத்துறை சார்ந்த சமூக

அமைப்பு 1940களில் மிக முக்கியமான ஒரு திருப்புமுனைக் கால கட்டத்தில் வந்துநிற்கின்றது என்பதையும் அதற்கான பின்புலங்களையும் இந்த அத்தியாயத்தில் கோ. நடேசுப்பிரம் எழுதியிருக்கின்றார்.

பொதுவான அறிமுகம் என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் பிரிட்டிஷ் இலங்கையில் இந்தியத் தமிழர்களின் சனத்தொகைப் பற்றியும், தோட்டத் தொழிற்துறையில் வேலை செய்பவர்கள், உழைப்பின்றி இருப்பவர்கள் பற்றியுமான விரிவான தகவல்களைத் தருகின்றது. மேலும், 3, 536, 437 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் தேயிலை, இரப்பர், தென்னை மற்றும் ஏனையப் பயிர்செய்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன என்பதைத் தனித்தனியாக விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றார், நடேசுப்பிரம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் பணப்பயிர்ச்செய்கையின் மூலம் பெறப்படுகின்ற வருமானம் எவ்வாறு அதிகரித்துக்கொண்டே சென்றது என்பதையும் புள்ளி விபரத்தின்வழி தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

இலங்கையில் இந்தியர்களின் குடியேற்றம் - வரலாற்றுப் பின்னணி என்பதாக மூன்றாவது அத்தியாயம் அமைந்திருக்கின்றது. காலனிய இலங்கையில் சுதேசிய மக்கள் பெருந்தோட்டத்துறைகளில் வேலைசெய்ய விரும்பவில்லை. சுதேசிகளிடம் காணப்பட்ட கிரா மியப் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பெருந்தோட்டத் துறைக்குள் அவர்கள் வராமைக்கு ஒரு காரணமாகும். இதனால், தொழிலாளர்களுக்கான கேள்வி அதிகரித்தது. இந்தப்பின்புலத்தில் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்கு அழைத்து வரப்பட்ட வரலாற்றையும், 1843 - 1859 ஆம் ஆண்டுவரை தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த தொழிலாளர்களில் ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் பற்றியும், மீண்டும் தமிழகத்துக்குப் போனவர்கள் எண்ணிக்கை என முழுவிபரங்களையும் உள்ளடக்கிய விரிவான தகவல்களை மூன்றாவது அத்தியாயம் கொண்டிருக்கின்றது. மலையக வரலாற்றியல் சார்ந்த எழுத்துக்களில் காணமுடியாத அரிய குறிப்புகளையும் இந்நால் கொண்டிருக்கின்றது.

காலனித்துவ காலத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து கடல்கடந்த நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் தொடர்பில்

உருவாக்கப்பட்ட சட்டவாக்கங்கள், பிரிட்டிஷ் இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சட்டவாக்கங்களின் தன்மைகள் பற்றி இலங்கை தொழிலாளர் சட்டங்கள் ஒருதலைப்பட்சமானவை அல்ல என்றவாறு நான்காது அத்தியாயம் அமைந்திருக்கின்றது. தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் பல சட்ட முன்னெடுப்புகள், இலங்கை யிலும், இந்தியாவிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனினும், சமூகத் தளத்தில் அவற்றின் செயற்பாடுகள் வரையறுக்கப்பட்டவையாகவே இருந்தன. குறிப்பாக, 1922 இல் இந்திய மக்களின் கடல்கடந்த நாடுகளை நோக்கிய குடியகல்வு தொடர்பில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டமுறைகளின் முக்கியமான அம்சங்களை இந்த அத்தியாயம் வெளிப்படுத்துகின்றது.

இந்நாலில் இடம்பெறும் ஐந்தாம், ஆறாம் அத்தியாயங்கள் இலங்கை அரசியலில் இந்தியத் தொழிலாளர் சமூகத்தின் வகிபாகத்தையும், அதற்கெதிராக சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் முன்னெடுத்த இனவாத அடிப்படையிலான பிற்போக்கு அரசியல் கலாசாரத்தையும் எடுத்துரைக்கின்றன. குறிப்பாக, பிரிட்டிஷ் இலங்கையில் இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் சனத்தொகை இலங்கை அரசியல் பொறிமுறையில் எவ்வாறான செல்வாக்கினைப் பெற்றிருந்தது என்பதை விரிவாக எழுதுகின்றார். மேலும், 1940களில் இந்திய வம்சாவளியினரின் சனத்தொகையைக் கட்டுப்படுத்துவ தென்பது பெருந்தேசியவாத அரசியல் கலாசாரத் தைக் கட்டியெழுப்புகின்ற ஒரு சிந்தனையாகவே அமைந்தது எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இதுவே பிற்பட்ட கால அரசியல் கலாசாரமாகவும் அமைந்தது. குறிப்பாக 1964 இல் சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் கொண்டுவரப்பட்டபோது சிறிமாவே பண்டாரநாயக்க பாராளு மன்றத்தில் வெளியிட்ட அறிக்கையை இந்தப் பின்புலத்தில் வாசிக்குபோது, நடேசய்யரின் கருத்துக்கள் எவ்வளவு தீர்க்கதறி சனமாக இருந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். இலங்கையில் வாழும் பெருந்தோட்ட மக்களுக்கெதிரான பெருந் தேசியவாத சிந்தனைகளின் ஊற்றுக்கள் மேற்கீளம்பிய வரலாற்றுப் பின்புலத்தை கோ. நடேசய்யர் இந்தநாலில்

பதிவுசெய்திருப்பது மிக முக்கியமானதொன்று என்றே சொல்ல வேண்டும்.

காலனிய இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் குடிசனப் பரம்பல்நிலை, சிங்கள கிராமப்புறங்களை அண்டிவாழும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அரசியல் நிலைமைகளில் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், பிரதேச சபை அல்லது கிராமக்குழு தேர்தல்களில் பெருந்தோட்டத் தமிழர்கள் எவ்வளவு தூரம் செல்வாக்குச் செலுத்த முடியும் என்பன பற்றிய விரிவான தவல்களை இந்நூலின் ஏழாவது அத்தியாயம் விளங்குகின்றது. மாகாணங்கள் நிலைகளிலும் மாவட்ட நிலைகளிலும், பிரதேச நிலையிலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சனத்தொகை பரம்பல்நிலையைப் புள்ளிவிபரங்களோடு மிக விரிவாக எழுதுகின்றார். இந்த அதிகாரத்தின் ஊடாக அரசியல் நிர்வாக அலகுகளில் பெருந்தோட்ட மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்த வரலாற்றினைப் புறிந்துகொள்வதற்கு நடேசப்யர் குறித்துக்காட்டும் விபரங்கள் முக்கியமானவை எனலாம்.

“ஆதிக்கம் செலுத்தும் சிங்கள அமைச்ச தமது சமநிலைய இழந்துள்ளதுடன் இலங்கையின் சட்டப் புத்தகம் இந்திய - விரோத சட்டமியற்றுபவர்களால் களங்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய விரோத சக்திகள் அனைத்தும் அரசியல் வாழ்வின் உபிரகளைத் தின்று கொண்டிருக்கும் பற்றுநோய் போன்றது” (Natesa Aiyar, K. 1941 : 165).

என்று நடேசப்யரின் எழுதுவதன் வரலாற்று உண்மையைப் பிற்பட்ட கால இலங்கையின் அரசியல் போக்குகள் நிதர்சனமாக்கியுள்ளன.

பெருந்தேசியவாத சிங்களத் தலைவர்கள் பெருந்தோட்ட மக்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்குதற்கு எதிராக முன்வைத்த காரணங்களை கோ. நடேசப்யர் விமர்சனத்துக் குள்ளாக்கியுள்ளார். குறிப்பாக காலனிய இலங்கையில் அதிக சலுகைகளைப் பெற்ற வர்களாகத் தோட்டப்புற மக்கள் விளங்கினர் என்று முன்வைத்த கருத்துக்களிலுள்ள கட்டுக்கடத்தகளை உதாரணங்களுடன் பதிவுசெய்கின்றார். மேலும், தென்னிந்திய மக்களின் வருகையும் பாதை அமைப்புகளும் எவ்வாறு சிங்கள மக்களின் நிலங்களைப் பெறுமதியாக்கின, சுதேசிய கிராமங்களை எவ்வாறு நவீன வர்த்தக

தொடர்பாடல் திறன் மிக்க ஒரு ஒருங்கிணைப்புக்குள் கொண்டுவந்தன, இரயில்வே போக்குவரத்து திட்டத்தின் விரிவாக்கம் என்பதை குறித்து இந்நூலின் எட்டாது அத்தியாயம் விபரிக்கின்றது.

இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் இலங்கையின் இரு பெரும் தொழிற்துறைகளான தேயிலை மற்றும் ரப்பர் துறைகளுக்கு வழங்கிய பங்களிப்புகளை வெளிப்படுத்துவதாக ஒன்பதாவது அத்தியாயம் அமைந்திருக்கின்றது. காலனிய இலங்கையில் உடல், இரத்தம், பணம் ஆகியவற்றால் பங்களிப்புச் செய்தவர்கள் பெருந் தோட்ட மக்கள். ஒவ்வொரு தேயிலைச் செடியின் கீழும், ரப்பர் மரத்தின் அடியிலும் ஒரு இந்திய குடியேற்றவாசி புதைக்கப் பட்டுள்ளார் என்று கோ. நடேசய்யர் எழுதுகிறார். காலனியக் காலப்பகுதிகளில் தொழிலாளர்களிடையே காணப்பட்ட இறப்புவீதம் மிகவும் துயரம் தரும் வகையிலேயே அமைந்திருக்கின்றது. இந்தத் தகவல்களைப் பிரதேசவாரியாகப் புள்ளிவிபரங்களோடு நூலாசிரியர் எடுத்துரைக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், புலம்பெயர்ந்து நாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்ட மக்கள், கங்காணியின் கட்டை விரலின் கீழ் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தனர். தொழிலாளர்களுக்கான கூலிவழங்குவதிலும், உணவுப் பொருட்களை வழங்கும் முறைமை யிலும், தொழிலாளர்களுக்கான ஆடை வழங்கும் முறைமைகளிலும் கங்காணியின் அதிகாரமும், சரண்டலும் மேலோங்கியிருந்த நிலையையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் மேற்கொண்ட காலனிய உருவாக்கம் அவர்களது சொந்த நலனைப் பாதுகாக்கும் நோக்கிலேயே அமைந்தது. குறிப்பாக, பர்மா, சிலோன், மலாயா, ஆஸ்திரேலியா, பிரிட்டிஷ் கயானா, கென்யா போன்ற நாடுகளில் இதுதான் நடந்தது. உள்நாட்டு அரசியல் செயற்பாடுகளில் பிரிட்டிஷ் காலனியவாதிகள் மேற் கொண்ட பிரித்தானும் நடவடிக்கைள் சிலோனிலும், பர்மாவிலும், மலாயாவிலும் முன்னிறுத்தப்பட்டமை குறித்து இந்நூலின் பத்தாவது அதிகாரம் விரிவாக விளக்குகின்றது. இது தொடர்பில் அவர்,

“இலங்கையில் ஏகாதிபத்தியத்தால் இந்திய எதிர்ப்பு உணர்வு உருவாக்கப்பட்டு அமைச்சர்கள் மூலமாக வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. ஒட்டுமொத்த தேசத்தின் நலனுக்காக தேசம் செழிக்கும் நடவடிக்கை களில் கணிசமான எதையும் சாதிக்க முடியாத அமைச்சர்கள், இந்திய விரோத முன்மொழிவுகளால் “உள்நாட்டு உற்சாகத்தைத்” தங்கள் கைகளில் தக்கவைத்துக்கொள்ள முயற்சிக்கின்றனர். ஜூர்மனியிலும் ஐப்பானிலும் இதுதான் நடந்தது” (Natesa Aiyar, K. 1941: 124).

என்று எழுதுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

சிலோன் மற்றும் பர்மா என்ற பதினேராவது அதிகாரம் இவ்விரு நாடுகளை ஒப்பிட்டு, தென்னிந்திய மக்கள் இந்நாடுகளை நோக்கிப் புலம்பெயர்வதற்கான பின்புலங்கள் குறித்தும், புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் அவர்கள் மேற்கொண்ட தொழில்கள், வாழ்வியல் நிலைகள், தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை, உற்பத்தி நடவடிக்கைள் மேற்கொள்ளும் விளைநிலங்களின் பரப்பளவு, குடியிரிமை சட்டவாக்கங்கள், அரசியல் போக்குகள், நில கொள்கைகள் குறித்தும் வரலாற்றிடப்படையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பர்மாவில் நெல் உற்பத்தி பிரதானமாகவும், இலங்கையில் தேயிலை மற்றும் இரப்பர் உற்பத்திகள் பிரதானமாக விளங்குவதோடு, இலங்கையின் முதுகெலும்பாக இவ்விரு உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் அமைந்துள்ளமையினையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார் (Natesa Aiyar, K. 1941). மேலும், இவ்விரு நாடுகளின் நிலைகள் பற்றி முன்வைக்கப் பட்ட கருத்துக்களையும் தேவையான இடங்களில் ஆதாரத்துடன் பயன்படுத்தியுள்ளமையினைக் காணலாம். காலனிய பர்மா குறித்தும் சிலோன் குறித்தும் வரலாற்றிடப்படையில் விளங்கிக் கொள்வதற்கான அரிய பல தகவல்களை இப்பகுதி தருகின்றது எனலாம்.

நூலின் இறுதி அத்தியாயத்தில் இலங்கையில் இந்திய தொழிலாளர்களுக்கெதிராக முன்னெடுக்கப்பட்ட எதிர்ப்புணர்வு, இந்திய எதிர்ப்புணர்வு, குடியிரிமை வழங்குவதில் சிங்கள பெருந்தேசியவாதிகளின் அரசியல் காய்நகர்த்தல்கள் என்பவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி, இப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுக்கான பரிந்துரைகளை விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றார். தென்னாப்பிரிக்கா, பிலி முதலான

தீவுகளுக்குச் சென்றவர்கள் தனிநபர்களாகவே சென்றனர். ஆனால், இலங்கைக்கு வந்தவர்கள் குடும்பங்களாக வந்தனர். இங்கேயே நிரந்தரமாக வாழ்வதற்காக வந்தவர்கள். இந்தநாட்டின் வளங்களை உருவாக்கியவர்கள். அவ்வாறு வந்தவர்களின் பரம்பரை இலங்கை யில் பிறந்து இருப்பு ஆண்டுகளுக்குமேல் ஆகியிருக்கின்றன. இந்தியாவோடு எந்தத் தொடர்பும் இல்லாத ஒரு குழுவே உருவாகியிருக்கின்றது. இந்தப் பின்புலத்தில் பார்க்கும் போது, அவர்களுக்கு இந்தநாட்டின் குடியுரிமையை வழங்குவதில் எந்தத் தடையும் இல்லை என்பதை வலியறுத்துகின்றார். அதேநேரம், இந்தநாட்டுக்குத் தமது பெரும் உழைப்பை வழங்கிவிட்டு, தாய் நாட்டை நோக்கிச் செல்லவிரும்பும், மக்களுக்கான சரியான ஏற்பாட்டையும் வழங்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டு அதற்கான பரிந்துரைகளையும் வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தேசுபக்தன் கோ. நடேசுப்பிரின் இந்தோ - சிலோன் நெருக்கடிகள் நால் காலனிய இலங்கையின் மிக முக்கியமான ஆவணங்களில் ஒன்று. குறிப்பாக, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் பொருளாதார சரண்டலுக்காகத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் வரலாறு, புதிய பொருளாதார உற்பத்தி நடவடிக்கைகள், இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தீவின் அபிவிருத்திக்காக மேற்கொண்ட அர்ப்பணிப்புகள், இலங்கையில் திட்டமிட்டு முன்னெடுக்கப்பட்ட சிங்கள பெருந் தேசியவாதம், இந்தியத் தொழிலாளிகளை மீண்டும் தாயகம் நோக்கி அனுப்ப முற்படுவதி ஆள்ள இனவாத அரசியல், இந்திய எதிர்ப்பு, ஏகாதிபத்தியத்துக் கெதிரான கருத்துநிலையின் ஊற்றுக்கள், காலனிய நாடுகளுக்கிடையிலான ஒப்பீடு - இலங்கை - பர்மா என விரிந்த தளத்தில் உரையாடல்களை முன்னிறுத்துகின்ற நூலாகவே இந்தோ - சிலோன் நெருக்கடிகள் விளங்குகின்றன.

கோ. நடேசப்பிரின் தீர்க்கதறிசனமான சமூக நோக்கு

இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை மேம்பாடு கருக்காக உழைத்த கோ. நடேசப்பிரின் எழுத்துக்கள் தீர்க்கதறிசனமான சிந்தனைகளையும் உள்ளீடுகளாகக் கொண்டிருக்கின்றன. காலனிய இலங்கையில் சிங்களப் பெருந்தேசியவாதிகள் மத்தியில் வளர்க்கப்பட்ட இனவாதக் கருத்துக்களும், இந்திய எதிர்ப்புணர்வுகளும் இலங்கைவாழ் இந்திய மக்களை இலங்கையிலிருந்தே தூரத்திலிடும் என்றும், இனவாதச் சிந்தனைகள் புற்றுநோய்ப் போல் இலங்கையில் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது என்ற எச்சரிக்கையையும் 1941 ஆம் ஆண்டளவிலேயே பதிவு செய்திருக்கின்றார், கோ. நடேசப்பிர.

காலனிய இலங்கையில் கதேசிய பெருந்தேசியவாதச் சிந்தனை களால் கட்டமைக்கப்பட்ட இந்திய எதிர்ப்புணர்வு இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்களின் சமூக, அரசியல் வாழ்விலும் பெருந்தாக்கத்தை உருவாக்கியது. குறிப்பாக, இலங்கையின் அரசியல் பொறிமுறையிலிருந்து இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்களை வெளிவூதுக்கும் முயற்சிகள் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டன. இலங்கைத் தமிழர் என்ற அடையாளமும் இல்லாமல், இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர் என்ற அடையாளமும் இல்லாமல், இந்தியத் தமிழருமாக இல்லாமல் பெருந்தோட்டத் தமிழர்களின் வாழ்வு கலிகாலத் திரிசங்குநிலையை எட்டியது. இவ்வாறானதொரு சூழலில், இந்தியப் பிரதிநிதிகளும் இலங்கைப் பிரதிநிதிகளும் இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்கள் குறித்து மேற்கொண்ட பல பேச்சவார்த்தைகளின் விளைவாகச் செய்துகொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கையின் விளைவே இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தமாக அமையலாயிற்று.

“இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம்” என்ற தலைப்பில் கோ. நடேசப்பிர் எழுதிய நூல் அவரது தீர்க்கதறிசனமான சமூக நோக்கை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. “சுயநிர்ணயம், சுயநிர்ணயம் என்று எல்லா நாடுகளிலும் மக்கள் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கையில், அந்த சுயநிர்ணயத்திற்கு எதிர்ப்பாக இந்தியர் வேலை செய்யலாமா

என்பதே கேள்வி! இப்பொழுது வெளிவந்துள்ள ஒப்பந்தம் மிகவும் திருப்தியானதென்று சொல்லமுடியாது. இந்தியர்களை இலங்கையருக்குக் காட்டிக்கொடுக்கும் ஒப்பந்தம் என்றும் கூறமுடியாது. இந்திய மக்கள், சென்ற 100 வருஷ காலமாய்த் தூங்கிக்கொண்டிருந்தது போல் இனியும் தூங்கிக்கொண்டிருப்பார்களேயானால், இந்த ஒப்பந்தம் இவர்களை முன்னேற்றாது. நாளடைவில் இவர்களை வெளியேற்றும், அல்லது நிரந்தரக் கூவிகளாக்கும்.' (கோ. நடேசுப்பிர, 1941 : 2). கோ. நடேசுப்பிரின் இக்கருத்துக்கள், இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக சுதந்திர இலங்கையில் கொண்டுவரப்பட்ட சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம், பின்காலனிய இலங்கையில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைக்குழல் என்பவற்றைக் கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்திருக்கின்றது.

முடிவுரை

காலனிய இலங்கையில், இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் சமூக விடுதலைக்காக உழைத்தவர்களில் தேசபக்தன் கோ. நடேசுப்பிரின் சமூக, வரலாற்று முக்கியத்துவம் தனித்துவமானது. பிரிட்டிஷ் காலனியத்தின் அடக்குமுறைக்குள் சிக்கித்தவித்த மக்களின் விடுதலையின் பொருட்டு, பல்வேறு தளங்களில் நடேசுப்பிரின் சமூகச் செயற்பாடுகள் வியாபித்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, நடேசுப்பிரின் தொடக்கக் கால ஆங்கில எழுத்துக்கள் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அவலம் நிறைந்த வாழ்க்கையை சர்வதேச அளவில் வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்திருக்கின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், காலனிய நாடுகளின் தொழிலாளர் நிலைமைகள் குறித்து சர்வதேச அளவில் நடைபெற்ற மாநாடுகளில் நடேசுப்பிர் கலந்துகொண்டமையும், இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உண்மையான வாழ்க்கை நிலைமைகளைத் தெரியப்படுத்தியமையும் அவரது சமூகப் பணிகளுள் தலையாயது.

மேலும், இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை மேம்பாடுகளுக்காக 1920களில் நடேசய்யர் முன்வைத்த பரிந்துரைகள் அவரது உயரிய சமூக நோக்கத்தைப் புலப்படுத்துவன.

நடேசய்யரின் சமூக, அரசியல் செயற்பாடுகளின் ஓர் அங்கமாகவே அவரது எழுத்து முயற்சிகளும் அமைந்திருக்கின்றன. தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளும் கடமைகளும், தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகம், அக எழுச்சி சார்ந்த நூல்கள் மிகப் பெரிய சமுதாய மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய நூல்களாகவே இருந்தன என்பதில் கருத்துவேறுபாட்டுக்கு இடமில்லை.

இலங்கைவாழ் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் எதிர்கால வாழ்க்கை நிலைமை குறித்த நடேசய்யரது கருத்துக்கள் தீர்க்கதறிசனமான சமூக நோக்கைப் புலப்படுத்துவன. அவரது இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம் என்றநூல் இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் நிரந்தர இருப்புக்கான சட்டகத்தை உருவாக்கும் வகையிலேயே எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

நவீன இலங்கையின் உருவாக்கத்திலும், பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பங்களிப்புகளும் அர்ப்பணிப்புகளும் மிகவும் கணிசமானவை; இலங்கையின் சுதேசிய மக்கள் பெறும் உரிமைகளும், சுதந்திரமும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் எனவும் சமார் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே வலியுறுத்தும் நடேசய்யரின் எழுத்துக்களும் செயற்பாடுகளும் மலையகச் சமூக உருவாக்கத்தில் அவரின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுவன எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- சாரல்நாடன், தேசபத்தன் கோ. நடேசய்யர், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு - சென்னை. 2008.
- சாரல்நாடன், பத்திரிகையாளர் நடேசய்யர், மலையக வெளியீட்டகம், கண்டி. 1998.
- நடேசய்யர், கோ. ஒற்றன், ஸ்டேண்டரஷ் புக்கறவுஸ், தஞ்சாவூர். 1915.
- நடேசய்யர், கோ. இந்தியத் தொழிலாளர்: கடமைகளும் உரிமைகளும், ஆரு முத்தையா அம்பலம், கொழும்பு. 1928.
- நடேசய்யர், கோ. தொழிலாளர் சட்ட புஸ்தகம், இந்தியன் பிரஸ், கொழும்பு. 1939.
- நடேசய்யர், கோ. இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தம், கணேஷ பிரஸ், ஹட்டன். 1941.
- நடேசய்யர், கோ. நீ மயங்குவதேன், சகோதரி பிரஸ், ஹட்டன். 1931.
- நடேசய்யர், கோ. வெற்றியுனதே, தினத்தபால் பிரஸ், கொழும்பு. 1934.
- நடேசய்யர், கோ. இலங்கைத் தோட்ட இந்தியத் தொழிலாளர் அந்தரப் பிழைப்பு நாடகம், (2ஆம் பதிப்பு), குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு. 2018.
- நித்தியானந்தன், மு. கலித்தமிழ், கரியா பதிப்பகம், சென்னை. 2014.
- ஜயவர்த்தனா, குமாரி., குரியன், ரஷேல். தொழிலாளர் தலைவர் நடேசய்யரும் பெண்ணியவாதி மீனாட்சியம்மாளும், (மொழிபெயர்ப்பு - க. சண்முகவிங்கம்), குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு. 2016.
- மருதன், முதல் உலகப் போர், கிழக்குப் பதிப்பகம், சென்னை. 2010.

ஆங்கில நூல்கள்

Jayawardena, Kumari, The Rise of the Labor Movement in Ceylon,

Sanjiva Prakashana, Colombo. 1972.

Natesa Aiya, K. Indian Labour in Ceylon & Veil Unveiled, 1922.

Natesa Aiyar, K. The Indo & Ceylon Crisis, Ganesh Press, Hatton. 1941.

Nadesan, S. A History of Up Country Tamil People in Sri Lanka, A Nandalala Publication, Hatton, Sri Lanka. 1993.

இதழ்கள்

தேசநேசன், 1921, 1922.

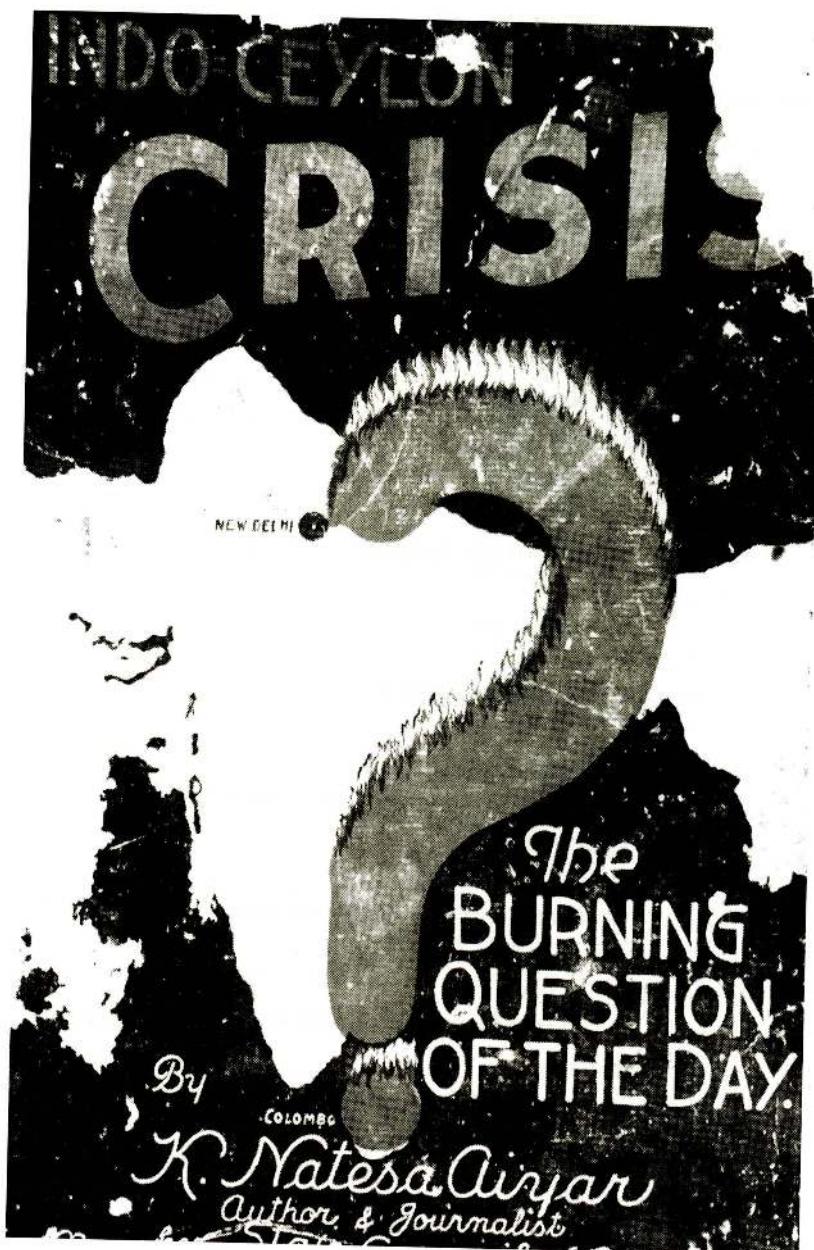
தேசபக்தன், 1924, 1925, 1926.

பின்னினைப்புகள்

அட்டைப்படம் - 1

அட்டைப்படம் - 2

அமரர் தீர். சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழுவின் பண்கள் 2000 - 2023

நினைவுப் பேருரைகள்

1. பேராசிரியர் மு. சின்னத்தம் பெருந்தோட்டத்துறை தமிழ் இளைஞர்கள்: இன்றும் நாளையும் (2000)
2. பேராசிரியர் வி. குரியநாராயணன் இளையமலையகம் - புதிய வாய்ப்புகளும் சவால்களும் (2001)
3. பேராசிரியர் மா. கருணாநிதி மலையகக் கல்வி (2002)
4. திருமதி லலிதா நடராஜா மலையகப் பெண்கள் (2003)
5. திரு. வ. செல்வராஜா மலையக மக்களும் புத்திள்லிகளும் (2004)
6. பேராசிரியர் சி. மென்னகுரு தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும்: தெரிந்ததும் தெரியாததும் (2005)
7. திரு.பெ. வேலுசாமி மலையக இலக்கியங்கள் காட்டும் வாழ்வியல் அம்சங்கள் (2006)
8. திரு. பெ. வேலுசாமி தமிழரின் சமகால வாழ்வியல் பரிமாணங்கள்: சில அவதானிப்புகள் (2007)
9. திருமதி. ஷோபனாதேவி இராஜேந்திரன் பெருந்தோட்டத்துறை சிறுவர் உரிமை மீறல்கள்: சிறுவர் தொழிலாளர் பற்றிய விசேட கண்ணோட்டம் (2008)
10. திரு. இரா. ஜெ. ட்ரெராட்ஸ்கி சமூக அசைவியக்கத்தில் சட்டங்களின் தாக்கம்: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை (2009)
11. திரு. எம். கணேசமுர்த்தி மலையக மக்களின் சமூக பொருளாதாரம்: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை (2010)
12. திரு. தெளிவத்தை ஜோசப் மலையகம் எனும் அடையாளம்: மலையக இலக்கியத்தின் வகிபங்கு. (2011)
13. திரு. ஆர். ராமேஷ் உள்ளராட்சி அதிகார சபைகளும் பெருந்தோட்ட மக்களும்: ஒரு கோட்பாட்டு ரீதியான விமர்சன நோக்கு (2012)

14. திரு. எஸ். விஜயகுமார்
மலையக அரசியல் செல்நெறியும் மலையக மக்களும் (2013)
15. திருமதி யசோதரா கதிர்காமத்தம்பி
மலையக மக்களின் வாழ்வியல் மனித உரிமைகள் நோக்கு (2014)
16. திரு. எம்.எம். ஜெயசீலன்
மலையகத் தமிழரின் புலம்பெயர்வும் இலக்கிய ஆக்கமும் (2015)
17. திரு. பா. கெளதமன்
புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தில்
மலையக சமூகத்தின் அடையாள முனைப்புகள் (2016)
18. திருமதி எஸ்.வசந்தகுமாரி
மலையகத்தின் அண்மைக்கால நிலச்சரிவுகளும்
மக்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களும் (2017)
19. செல்வி புளோரிடா சிமியோன்
21ஆம் நூற்றாண்டில் மலையகப் பெண்கள்
சவால்களும் சந்தர்ப்பங்களும் (2018)
20. திரு.பொன்.இராமதாஸ்
மலையக சமூக மேம்பாட்டில் ஆசிரியர்களின் வகிபங்கு (2019)
21. திரு. எம். கேவராஜா
கொவிட்-19: மலையக சமூதாயத்தின் மீதான
சமூக பொருளாதார விளைவுகள் (2020)
22. கலாநிதி எஸ்.கே. நவரட்ணராஜா
மலையகத்தில் என்மக் கல்வி: சவால்களும் வாய்ப்புகளும் (2021)
23. கலாநிதி எஸ்.இராஜதுரை
மலையக சமூகமேம்பாட்டில் ஆங்கில மொழி மற்றும்
மூன்றாம் நிலை கல்வியின் முக்கியத்துவம் (2022)

கட்டுரைப் போட்டியும் ஆய்வரங்கும்

1. இளைஞர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி (2000)
2. மாணவர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி (2001)
3. ஆசிரியர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி (2002)
4. ஆய்வரங்கு (2003)

நூல் வெளியீடு

1. மலையகப் பரிசுக்கட்டுரைகள் (2000)
2. சிவலிங்கம் சிந்தனைகள் (2002)
3. மலையக சமகாலப் பிரச்சினைகள் (2003)
4. இனத்துவ முரண்பாடுகளும் மலையக மக்களும்; ஒரு பல்பக்கப் பார்வை (2007)

கொரவிப்பு

கல்விச் சாதனை	:	செல்வன் நிரோன்காந் மகாலிங்கம் (2004)
இலக்கியம்	:	திரு. ஆ. தமிழோவியன் (2004)
கல்வி	:	திரு. தி. பாரதி இராமசாமி (2004)
இலக்கியம்	:	திரு.பி. மரியதாஸ் (2005)
நாடகம்	:	திரு. த. முத்தையா (2005)
கல்வி நிர்வாகம்	:	செல்வி த. சுமதி (2015)
பொது நிர்வாகம்	:	திரு. ரி. கஜேந்திரகுமார் (2015)
அரசியல்	:	கெளவெ. எம். திலகராஜ் பா.உ (2015)
கல்வி	:	இலங்கை கல்வியாளர் சேவையில் நியமனம் பெற்றோர் (2018)
கலாநிதி பட்டம் பெற்றோர்:		
கலாநிதி எஸ்.சந்திரபோஸ் (2006)		
கலாநிதி ஆர்.ரமேஷ் (2018)		
கலாநிதி எஸ்.கே.நவரட்னராஜா (2018)		
கலாநிதி எஸ்.கருணாகரன் (2019)		

கலாநிதி பெ. சாவணகுமார்

அமரர் இரா.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்த இருபத்து நான்காவது பேருரையை நிகழ்த்தும் கலாநிதி பெ.சாவணகுமார் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றுகிறார்.

நுவல்ரவியா மாவட்டத்தில் சலங்கநதை, மாடந்தோட்டத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கலாநிதி சாவணகுமார் தனது பாடசாலைக் கல்வியை டிக்கோயா என்பீஸ்ட் மகா வித்தியாலயத்தில் பெற்றுக் கொண்டதோடு தனது இனங்கலைமாணி முதுத்துவமாணிப் பட்டங்களை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். அத்துடன் தமது கலாநிதி பட்டத்தை பொது நலவாய் நாடுகளுக்கான இந்திய புலமைப் பரிசில் பெற்று தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் அண்மையில் பெற்றுக் கொண்டு தனது குடும்பத்தையும் சமூகத்தையும் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார்.

தமிழியல் ஆய்வுப் பரப்பில் தேசிய சர்வதேசிய மட்டங்களில் தொடர்ச்சியாக இயங்கி வரும் கலாநிதி சாவணகுமார் இவ்வாண்டு இரா.சிவலிங்கம் நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்துவதையிட்டு ஞாபகார்த்தக் குழு பெருமிதழும் பேருவகையும் அடைவதோடு விரைவிலேயே மலையகத்தின் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராக உயர்வு பெற்று பெருமை பெற வேண்டுமென வாழ்த்துகிறது.

05.08.2023

பேராசிரியர் தை.தணாஜ்
பதிப்பாசிரியர்
இரா.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு